

PARAULA I VIDA

Ajudem que Càritas pugui ajudar

Recentment hem pogut celebrar les Assemblees de Càritas Diocesana i de Càritas Nacional d'Andorra, que ben agermanades són l'expressió viva de la caritat de tot el nostre Bisbat. En les assemblees hem aprovat sengles **Memòries**, és a dir, els reculls de l'acció i els programes de la caritat organitzada a la nostra Diòcesi en tot un any. Molta feina i molts recursos dels quals podem donar-ne gràcies a Déu! L'amor és responsabilitat de tots, i ben personalment, però també cal una certa organització de la comunitat cristiana en ordre a fer bé les coses i a programar-les amb major eficàcia i optimització. Càritas és la caritat de tota la nostra Diòcesi que fa visible i concret el rostre del Senyor misericordiós envers els qui passen carències i necessitats.

Voluntaris de Càritas a la darrera assemblea

L'acció de Càritas va més enllà d'uns programes i unes xifres que es poden fer públiques. Respon a la manifestació d'aquest àmbit essencial de la mateixa Església que és **la caritat**. Com afirma el Sant Pare Benet XVI a l'encíclica sobre l'amor cristià (*Deus caritas est*), «l'exercici de la caritat és un dels àmbits essencials de l'Església, juntament amb l'administració dels Sacraments i l'anunci de la Paraula: practicar l'amor cap a les vídues i els orfes, els presos, els malalts i els necessitats de tot tipus, pertany a la seva essència tant com el servei dels Sacraments i l'anunci de l'Evangelí. L'Església no pot descuidar el servei de la caritat, com no pot ometre els Sacraments i la Paraula» (n. 22).

Els Bisbes de Catalunya en el nostre Document del gener de 2011 «*Al servei del nostre poble*» i analitzant els greus problemes que ocasiona l'actual crisi econòmica i financera, que paguen els més febles de la societat, fem notar que és necessari valorar i agrair «tot el que s'està fent des de les comunitats parroquials i les institucions solidàries, especialment des de Càritas i altres institucions d'ajuda, amb tants voluntaris mobilitzats i tantes persones, que estan posant els recursos pastorals i d'assistència que l'Església té al seu abast, al servei dels afectats per aquesta crisi». I els Bisbes demanem «que es mantingui i creixi aquest treball caritatiu, amb noves iniciatives que promoguin la solidaritat i la justícia, i alhora s'incentivin les activitats empresarials responsables per tal de mantenir i ampliar els llocs de treball. Tots hem de continuar en el camí del servei i l'entrega generosa envers els qui més ho necessiten». I convidem a mirar endavant i a «treballar més esforçadament pensant en les generacions futures. Que tots els agents socials —autoritats, empresaris, dirigents, treballadors— no decaiguin en l'esforç, malgrat la duresa de les circumstàncies, i treballin amb esperança, fent-ho d'acord amb els grans valors humans i cristians» (n. 16).

Donem gràcies a Déu per tots els qui formen Càritas parroquials i Diocesana, voluntaris i professionals, per la seva dedicació al proïsme que ens necessita, i pels béns que la generositat fa compartir. I donem gràcies sobretot pels qui confien que allò que aporten a través de Càritas als germans més necessitats, sigui molt o poc, siguin donatius, ajudes, menjar, roba i temps... així com pregària i interès per ells..., tot acull i promou l'arribada del Regne de Déu enmig de nosaltres, que —com diu el prefaci de la Missa de Jesucrist Rei de l'Univers— és un «Regne universal i etern, Regne de veritat i de vida, Regne de santedat i de gràcia, Regne de justícia, d'amor i de pau». Fem realitat el bell lema de Càritas: «**Ajuda'ns a ajudar!**», ajuda'ns a acollir el Regne de Déu!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

Es prepara l'acolliment dels joves de la JMJ

Les diòcesis catalanes i balears, com moltes altres, estant treballant per preparar l'acolliment dels joves de tot el món que vindran a les nostres terres durant els anomenats «dies a les diòcesis», per prendre contacte amb la realitat cristiana i en especial amb els joves cristians, com a preparació de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) que se celebrarà a Madrid sota la presidència del Papa Benet XVI, del 18 al 21 del proper mes d'agost. Les delegacions de Pastoral de Joventut de cada bisbat i el Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya, Andorra i Balears (SIJ) estan treballant intensament per preparar l'acolliment i els actes a cada bisbat i els actes conjunts previstos per al dissabte 13 d'agost, el principal dels quals serà una celebració de l'eucaristia a l'Espai Fòrum. En la foto, joves cristians rebent la Creu dels joves que els va confiar el beat Joan Pau II, que des d'aleshores segueix totes les JMJ.

JORNADA DE LA RESPONSABILITAT EN EL TRÀNSIT

Camins de trobada

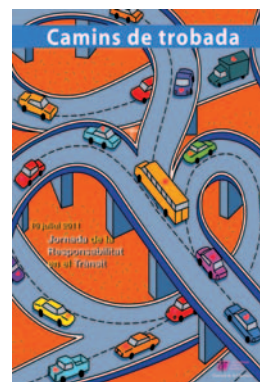
Quan estem entrant en l'època estival i un gran nombre de persones viu una període de molta mobilitat, amb canvis de ritme considerables tant a nivell personal com familiar, és el moment de dur a terme els bons propòsits que tenim quan veiem les estadístiques.

Enguany, el títol que la nostra Església escull per a aquesta campanya ens ha d'ajudar a reflexionar. L'existència comporta caminar cap a un destí incert o desconegut, portats per les inèrcies, costums i pel propi tarannà. Moure's pot esdevenir un fet sense un horitzó clar, a cops molest o gens agradable. Però quasi sempre té finalitats concretes i gratificants. Fer el camí sol o amb algú per trobar-nos amb d'altres ens ha de donar un sentit obert com a persones, cadascuna amb la pròpia responsabilitat humana i amb plena acceptació de ser companys de camí de Jesús. Per això fem aquestes reflexions:

—Un vianant responsable és aquell que té cura tant de la seguretat dels altres com de la pròpia.

—El conductor ha de tenir sempre en compte els altres; la via pública és de tots.

—Les distraccions i imprudències poden tenir males conseqüències.

—El més feble, amb raó o sense, és qui surt més malparat.

Avui, en aquesta jornada de Sant Cristòfol, volem fer-vos arribar el missatge que *sempre som vianants*. Fem el que fem, quan sortim de la llar, quan agafem el vehicle, de passeig, al portar els infants a l'escola, esbargint-nos amb la família o sols, *som*

vianants.

Per la nostra condició humana i per les tensions personals i socials que vivim, hem de preveure que la nostra conducta no s'alteri davant la influència de l'ambient.

La immediatesa, creure que els que s'equivoquen sempre són els altres, pensar que per anar de bona fe per força es té la raó, l'egocentrisme, l'ús indegut del mòbil, etcètera, creen un alt risc d'accidents, que patim tots.

En definitiva, hem de viure amb responsabilitat i fer-la nostra, tant a l'hora d'actuar com de projectar. Que la nostra mobilitat, tot caminant o conduint, sigui sempre un testimoni de la fe que professem, per al benestar dels qui trobem en els nostres desplaçaments diaris.

Comissió Gestora de la Pastoral
del Trànsit de Catalunya

ANY MARAGALL

I, no es pensi, jo també he tingut visita pastoral aquests dies, perquè, dels meus onze fills, ne tinc sis a Caldetes fa quinze dies i de tant en tant els vaig a veure. També a ells transmetré l'amorosa benedicció episcopal de Sa Il·lma., que com rosada benèfica ha caigut damunt la nostra casa. Que Déu mantinga encara molts anys en força i virtut l'apostòlica mà que ens fa derrama, perquè pugui alçar-se innumerables vegades damunt nostres festes i les de tot el poble fidel que tan justament la cobdicia.

(Carta al bisbe Josep Torras i Bages, 22-04-1908)

DIUMENGE XV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,10-11)

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dóna el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

▶ Salm responsorial (64)

R. *La llavor caigué en bona terra i donà fruit.*

Vetlleu per la terra i la regueu, / l'enriqueu a mans plenes. / El rierol de Déu desborda d'aigua / preparant els sembrats. R.

Fecundeu la terra / amarant els seus solcs, / aplanant els terrossos / ablanint-la amb els xàfecs, / i beneïu el que hi germina. R.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que cau del cel, / la fertilitat regalima de la vostra carrossa. / Aclama joïós l'herbei de l'estepa, / s'engalanen els turons. R.

Les prades es vesteixen de ramats, / les valls, cobertes de blat, / aclamen joïoses i canten. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,18-23)

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda, no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

▶ Evangelí segons sant Mateu (Mt 13,1-23)

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assequé vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assequé. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,10-11)

Así dice el Señor: «Como bajan la lluvia y la nieve del cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra, que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que hará mi voluntad y cumplirá mi encargo.»

▶ Salmo responsorial (64)

R. *La semilla cayó en tierra buena y dio fruto.*

Tú cuidas de la tierra, la riegas / y la enriqueces sin medida; / la acequia de Dios va llena de agua, / preparas los trigales. R.

Riegas los surcos, igualas los terrones, / tu llovizna los deja mullidos, / bendices sus brotes. R.

Coronas el año con tus bienes, / tus carriles rezuman abundancia; / rezuman los pastos del páramo, / y las colinas se orlan de alegría. R.

Las praderas se cubren de rebaños, / y los valles se visten de mieses, / que aclaman y cantan. R.

El sembrador. Pintura de Van Gogh. Col·lecció particular, Madrid

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,18-23)

Hermanos: Sostengo que los sufrimientos de ahora no pesan lo que la gloria que un día se nos descubrirá.

Porque la creación, expectante, está aguardando la plena manifestación de los hijos de Dios; ella fue sometida a la frustración, no por su voluntad, sino por uno que la sometió; pero fue con la esperanza de que la creación misma se vería liberada de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la libertad gloriosa de los hijos de Dios.

Porque sabemos que hasta hoy la creación entera está gimiendo toda ella con dolores de parto. Y no sólo eso; también nosotros, que poseemos las primicias del Espíritu, gemimos en nuestro interior, aguardando la hora de ser hijos de Dios, la redención de nuestro cuerpo.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 13,1-23)

Aquel día, salió Jesús de casa y se sentó junto al lago. Y acudió a él tanta gente que tuvo que subirse a una barca; se sentó, y la gente se quedó de pie en la orilla.

Les habló mucho rato en parábolas: «Salió el sembrador a sembrar. Al sembrar, un poco cayó al borde del camino; vinieron los pájaros y se lo comieron. Otro poco cayó en terreno pedregoso, donde apenas tenía tierra, y, como la tierra no era profunda, brotó enseguida; pero, en cuanto salió el sol, se abrasó y por falta de raíz se secó. Otro poco cayó entre zarzas, que crecieron y lo ahogaron. El resto cayó en tierra buena y dio grano: unos, ciento; otros, sesenta; otros, treinta. El que tenga oídos que oiga.»

COMENTARI

Saber escoltar

era clar i directe, ple de sentit i de contingut. Les seves paraules transmetien saviesa, convidaven a reflexionar i a reaccionar. Els seus pensaments queden ben lluny dels eslògans buits i enganyosos de tanta publicitat moderna. I tanmateix, no tothom les acollia de la mateixa manera: les reaccions davant de la predicació de Jesús eren ben diverses, des de l'entusiasme decidit fins al rebuig total.

En la paràbola del sembrador, Jesús retrata les diverses actituds que es produeixen davant el seu ensenyament, i crida l'atenció sobre la necessitat d'escoltar amb atenció i de respondre activament al missatge escoltat. Si no és així, ni tan sols

les paraules més sàvies i més profundes poden produir cap fruit. Una escolta superficial, o distreta, o insensible, impedeix que les paraules pronunciades arribin al cor i influencin en la vida de les persones.

Segurament nosaltres avui necessitem un suplement d'atenció a l'hora d'escoltar. Hem de saber discernir els missatges valuosos i positius enmig de tantes paraules inútils com ens arriben. I un cop descoberts, hem d'obrir el cor perquè puguin donar fruit en nosaltres. Sense oblidar que de paraules bones i enriquidores n'hi ha moltes, però difícilment en trobarem de millors que les de Jesús en l'evangeli.

Agustí Borrell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29 ■ **dimarts:** Ex 2,1-15a / Sl 68 / Mt 11,20-24 ■ **dimecres:** Ex 3,1-6.7a.9-12 / Sl 102 / Mt 11,25-27 ■ **dijous:** Ex 3,13-20 / Sl 104 / Mt 11,28-30 □ **divendres:** Ex 11,10-12,14 / Sl 115 / Mt 12,1-8 □ **dissabte:** Ex 12,37-42 / Sl 135 / Mt 12,14-21 ■ **diumenge** vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.): Sv 12,13.16-19 / Sl 85 / Rm 8,26-27 / Mt 13,24-43.

Estem saturats de paraules. Cada dia ens arriben una quantitat exagerada de missatges. L'accés massiu i constant als mitjans de comunicació social fa que rebem moltes més dades de les que som capaços d'assimilar. La ràpida expansió d'internet hi ha contribuït extraordinàriament. D'altra banda, la qualitat i la importància de les informacions que ens arriben són realment desiguals. És cert que entre les paraules que sentim i llegim n'hi ha que valen la pena, si bé costa de distingir-les enmig de tantes d'altres que són insubstancials o fins i tot nocives.

Jesús parlava poc. No solia fer grans discursos. El seu ensenyament

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Personatges de la Bíblia: Josep (2) La interpretació dels somnis

Podríem dir que Josep és un gran mestre espiritual perquè és un especialista en la interpretació de somnis. En els textos de l'Antic Testament trobem nombrosos exemples que fan referència a aquest fenomen de l'inconscient. Sovint és un vehicle a través del qual Déu parla. Sembla com si la vida quotidiana presentés massa obstacles per escoltar la Paraula divina i Déu aprofita el descans de la consciència per trobar una esclatxa per on adreçar-se als humans.

L'aprenentatge de Josep en la interpretació de somnis comença des de la seva pròpia experiència. Quan era jove va aprendre a escoltar els seus somnis (Gn 37,7-9). Després va aprendre a escoltar els somnis dels altres. A la presó va coincidir amb el coper i el pastisser del faraó. Josep interpreta els somnis d'aquests dos cortesans. I la seva interpretació es compleix. El coper va tornar a exercir el seu càrrec i el pastisser va ser executat. Tanmateix, el coper es va oblidar totalment de Josep i del que li havia demanat: de

parlar del seu cas al monarca perquè el deslliurés de la presó. Així que el jove hebreu va haver de romandre a la presó fins que, al cap de dos anys, el faraó va tenir un somni que ningú no va ser capaç d'interpretar. Aleshores el coper es recordà de Josep i el van cridar a comparèixer davant del monarca egipci.

El somni del faraó és prou conegut. Veïe sortir del Nil set vaques, boniques i grasses, que anaven pasturant entre els joncs. Després en van sortir unes altres set, lletges i magres, que es van quedar al costat de les primeres, a la vora del riu. Les vaques lletges i magres es van menjar les set vaques boniques i grasses. En una segona part del somni, el faraó va veure set espigues d'una mateixa tija, grosses i plenes, i set espigues cremades pel vent del desert. Les espigues esquifides van engolir les espigues grosses i plenes. La propera setmana parlarem de la interpretació de Josep.

Josep Otón
(*Històries i personatges*.
Ed. Claret, Barcelona 2009)

Animar es...

Todos hemos conocido a personas *diferentes, de espiritualidad cristiana* que, con su presencia, con su expresión, con sus palabras positivas, de aliento, nos han infundido ánimo, fuerza, bien, vida.

Son ellas las que con su ánimo y aliento nos empujan, nos motivan a superar dificultades y a seguir hacia el camino, hacia el ideal emprendido.

- Animar es: dar vida propia y espiritualidad cristiana
- Animar es: comunicar ardor ante la frialdad
- Animar es: empujar al atrevimiento y el gozo
- Animar es: ofrecer brío, coraje, esfuerzo en el desánimo
- Animar en la debilidad es: grandeza de un espíritu magnánimo
- Animar en momentos de aflicción es: consuelo y apoyo
- Animar en el cansancio es: ímpetu y fuerza
- Animar en la angustia es: ayudar a levantar el alma y el corazón hacia arriba...
- Animar es: dar valentía y coraje ante el fracaso...
- Animar es: meterse dentro de la piel del otro y auparle en su urgente necesidad.

Jesús nos dice: «Aquellos que deseáis que os hagan a vosotros... hacédselo vosotros a ellos.»

J. M. Alimbau
(*¡Ánimo!*, Edit. Claret)

SANTORAL

10. ✠ Diumenge XV de durant l'any.

Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. Dilluns. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes; sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. Dimarts. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

13. Dimecres. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Car-

tago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. Dijous. Sant Camil de Lel-lis (1550-1614), prev., fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. Divendres. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano i doctor de l'Església, cardenal (franciscà); sant Antíoc, metge mr.; sant Pompili-Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. Dissabte. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

EDUCAR

Erradicar la pornografia infantil

Tenemos que educar —¡con urgencia!— a nuestros hijos y alumnos en el cuidado con el que deben preservar sus imágenes y datos personales para que no caigan en manos de depredadores que merodean constantemente por la red a la caza de menores incautos.

Para ello, he elaborado unas medidas de precaución que debe observar el niño que navega por internet:

—Debe ponerse en contacto con un adulto responsable si encuentra material muy amenazante o terrorífico en la red.

—Nunca debe dar a nadie su nombre, dirección, teléfono, contraseña, nombre de su escuela, nombre de los padres, ni ninguna otra información personal.

—No debe acordar encontrarse cara a cara con nadie con quien haya contactado *on-line*.

—No tiene que responder a mensajes que utilicen palabras soeces o den miedo.

—Tampoco debe entrar en áreas de la red que carguen un coste por los servicios, sin preguntárselo antes a un adulto.

—No debe mandar nunca una fotografía propia sin permiso de los padres u otros educadores.

El mejor *filtro* para internet que podemos facilitar los padres a nuestros hijos es la educación que les hemos dado, la cual les debe ofrecer unos criterios sobre lo que pueden y lo que no deben ver en la red.

Dr. Paulino Castells
(*Tenemos que educar*, Ed. Península.
Hem d'educar, Ed. Columna)

ENTREVISTA

GABRIEL GINEBRA

Aprender a gestionar

Gabriel Ginebra és professor d'habilitats directives a la Universitat Abat Oliba-CEU, màster de matrimoni i família per l'Institut Joan Pau II i pare de set fills. Acaba d'escriure el llibre *Gestión de incompetentes. Un enfoque innovador de la gestión de personas* (Libros de Cabecera), en el qual afirma que «la incompetència és real i inevitable», però que «podem aprendre i insistir, repartir-nos la feina i acabar fent una gran obra».

Quina lectura cristiana hem de fer del seu llibre?

Gestión de incompetentes no és un llibre cristià però sí un llibre escrit per un cristià que mira que l'Evangeli inspire cada dia més la seva vida familiar, el seu pensament i la seva societat, per a la qual treballa. Hem viscut durant dècades amb la pretensió que les ciències socials, i en especial la direcció d'empreses, no tenia res a veure amb els fonaments ètics de la societat. I ara es va demostrant l'error. Sense bona gent, sense directius bons, no hi pot haver bona direcció, ni bon consum, i tot el sistema trontolla.

No hauríem de ser una mica més humils i assumir que també ens equivoquem?

Efectivament. Tenim la idea que no podem reconèixer defectes ni equivocacions si volem mantenir el prestigi. La credibilitat —l'autoritat— d'un cap neix de la veritat. El reconeixement de les pròpies limitacions fa que ens creiem també les seves qualitats quan les explica. Cal difondre un estil directiu de proximitat amb qui t'identifiquis, amb forts elements d'agraïment, que demani perdó, que reparteixi l'èxit i no les culpes del que ell ha d'assumir, quan la cosa falla.

Quines propostes ofereix en el seu llibre?

Hem viscut molts anys amb una cultura directiva d'excel·lència acrítica, amb tics de megalomania. Espanya ha estat l'adolescent cregut que acaba d'arribar al club dels grans. S'ha perdut l'hàbit de la paciència, del *de mica en mica s'omple la pica*. La patacada està essent tan grossa que la gent intel·ligent i de bona ànima sent la necessitat de redescobrir les virtuts de l'ofici, de deixar de somiar truites i treballar cada dia, de no creure's els millors. Afortunadament, l'exemple del Barça d'en Guardiola ens pot ajudar.

Òscar Bardaji i Martín

Es recupera l'Aplec de Bernui, al Pallars

Mn. Josep Montoya, durant la celebració

Durant el mes de maig d'enguany s'ha recuperat la bella tradició de la benedicció del terme al petit poblet de Bernui, a la Vall d'Àsua, al Pallars Sobirà. L'aplec i la festa han estat promogudes per un grup de famílies que tenen en molta estima la Mare de Déu de Bernui.

La benedicció del terme va anar precedida d'una Celebració de la Paraula dins l'ermiteta on es venera la talla policromada de la Mare de Déu, presidida pel diaca Mn. Josep Montoya i amb l'assistència de diverses autoritats, entre elles l'Alcalde sortint i Diputat al Parlament de Catalunya Il·lm. Sr. Agustí López i l'Alcalde entrant, Il·lm. Sr. Llätzer Sibís, acompanyats d'altres membres del Consistori. El cant dels goigs, les coques i els porrons de vi dolç van donar el toc final a aquesta petita festa recuperada a la Vall d'Àsua.

Pelegrinatge a Àvila

Els dies 13 al 15 de juny un grup de 18 preveres d'Urgell amb l'arquebisbe Joan-Enric Vives van realitzar el segon pelegrinatge diocesà dels sacerdots, aquest cop als llocs emblemàtics de Santa Teresa de Jesús i de Sant Joan de la Creu, Àvila i Segòvia respectivament.

Van residir a la Casa d'Exercicis d'Àvila i van aprofundir l'espiritualitat d'aquests dos gegants de la mística carmelitana ajudats pel Dr. Xabier Segura —prevere bilbaí del Seminari del Poble de Déu— que acaba de publicar recentment la seva tesi doctoral sobre «L'espiritualitat sponsal del Càntic espiritual de Sant Joan de la Creu». El Dr. Segura els aportà dues conferències sobre «Teresa de Jesús: passió per Déu, i Joan de la Creu: L'amor enamorat», així com «La tradició carmelitana i l'espiritualitat eclesial».

Durant aquests dies han visitat els llocs carmelitans més emblemàtics d'Àvila acompanyats pel Superior dels Carmelites i pel Degà del Capítol de la Catedral d'Àvila.

33è pelegrinatge a Lourdes d'Urgell

L'Hospitalitat diocesana de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell va peregrinar al Santuari de Lourdes, dels dies 30 de maig al 2 de juny de 2011. Aquest ha estat el 33è pelegrinatge de la Diòcesi d'Urgell.

Hi van participar uns 600 pelegrins provinents de tots els indrets del Bisbat d'Urgell i un petit grup dels Bisbats veïns de Solsona i de Lleida. D'entre els participants hi havia prop d'un centenar de malalts, 95 infermeres i 35 camillers. El Sr. Arquebisbe, acompanyat d'una dotzena de sacerdots de la diòcesi, va presidir les principals celebracions del pelegrinatge.

La Pastoral del Santuari de Lourdes, al llarg d'aquests tres anys, pretén ajudar i educar en la plegària els més de 6 milions de pelegrins que cada any arriben a Lourdes. D'aquesta manera i seguint l'exemple de Santa Bernadeta, el Santuari proposa d'imitar la pregària de Santa Bernadeta. Enguany hem reflexionat sobre la pregària del Pater Noster.

El Sr. Arquebisbe, al llarg del pelegrinatge, exhortà els pelegrins a imitar Santa Bernadeta tot seguint el seu exemple de pregària confiada en Déu i en la Santíssima Verge, en tots els moments de la vida, en els moments de felicitat i en els moments d'adversitat. També enguany hem fet memòria del Beat Papa Joan Pau II, tot recordant el seu amor per Maria i el missatge que ens va deixar en el seu darrer Viatge Apostòlic fora de Roma i que fou precisament al santuari de Lourdes, l'agost de 2004.

La participació a les celebracions del Santuari de Lourdes esdevé, any rere any, un moment fort de pregària i de vivència eclesial. Els malalts participen amb gran devoció a l'Eucaristia i reben amb una profunda fe la benedicció amb el Santíssim Sagrament, després de la joiosa processó. Amb gran amor els fidels pregunten a Maria, al llarg de la processó de les torxes, amb el rès del Sant Rosari. La Missa Internacional, celebrada a la Basílica de Sant Pius X, amb motiu de la festa de la solemnitat de l'Ascensió, ajudà tots els pelegrins a viure el sentit catòlic i universal de l'Església, estesa d'Orient a Occident.

Amb gran il·lusió, l'Hospitalitat del Bisbat d'Urgell es prepara per a participar al pelegrinatge del proper any 2012, previst per als dies 28-31 de maig.

El Síndic d'Andorra presenta el llibre «Cristians en el món»

El Síndic General d'Andorra, M.I. Sr. Vicenç Mateu va fer presentació del llibre *Cristians en el món, una presència activa*, que recull les ponències del Dr. Javier Elzo Imaz, Catedràtic emèrit de Sociologia a la Universitat de Deusto (Biscaia); el Dr. José María Margenat, SJ, Professor d'Ètica a la Universitat de Còrdova; i el Dr. Francesc Torralba, Teòleg i Catedràtic de Filosofia a la Universitat Ramon Llull de Barcelona, que es van dur a terme en el marc de la Càtedra de Pensament Cristià, el mes de juliol de l'any passat. L'acte va ser presidit per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives.

A la presentació també va intervenir el Dr. Torralba, en la seva qualitat de Director de la Càtedra de Pensament Cristià, que va explicar que el llibre recull «tres visions distintes i complementàries» que reflexionen sobre quina hauria de ser la presència dels cristians (que va definir, seguint Benet XVI, com «una minoria creativa») en un món tan plural i complex com l'actual. Per ell, «els cristians hem d'estar ben presents en la construcció d'una societat justa i en pau». El Vicenç Mateu va compartir amb els presents algunes reflexions personals al fil de les ponències que es contenen al llibre. Va coincidir amb el Dr. Torralba en la valoració de la laïcitat com un valor positiu «sense pressions» per afavorir la convivència entre les diferents confessions religioses que conviuen a les societats del nostre entorn.

Mons. Vives va cloure la presentació amb unes paraules de condol i de suport per a les famílies de les víctimes de l'accident d'helicòpter succeït dimecres passat a la Parròquia de Canillo. Va agrair al Sr. Síndic «el to tan personal» de les seves reflexions i va felicitar el Dr. Torralba pel seu recent nomenament com a President del Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa de la Generalitat de Catalunya.

EL PATRIMONI, UN VALOR EN ALÇA

El claustre de Santa Maria de Mur

El claustre de la Col·legiata del Castell de Mur, datat al s. XII, és al centre del conjunt monumental davant de l'església romànica de Santa Maria, tot seguint el mateix eix d'orientació. Malgrat que és de mides reduïdes, té unes característiques de gran interès històric, perquè es compon de 12 columnes sobre bases esculpides i acabades en capitells amb motius figuratius antropomorfs, zoomorfs i d'origen vegetal.

El seu estat de conservació però, era molt dolent, a causa de l'acció dels elements (humitat en el basament que pujava a la pedra), de la porositat de la pedra i de les esquerdes.

El conjunt del castell de Mur és molt significatiu per a la història del Pirineu, i la recuperació d'aquesta part de la Col·legiata ens ha mostrat que aquesta petita peça del romànic és un tresor amagat que ara pot lluir amb esplendor després de la restauració, duta a terme dins del

Projecte Romànic Obert, des del qual es restauren diferents monuments romànics a tot Catalunya entre els anys 2008 i 2013. La Caixa i la Generalitat de Catalunya han donat el suport necessari per a la intervenció.

S'ha fet una restauració molt respectuosa del material originari: s'han fet neteges de la superfície de la pedra amb aspiradors paletines i amb aigua destil·lada i un raspall suau, per acabar fent servir una tècnica amb làser per evitar malmetre la pedra que hi ha sota la brutícia, ja que és pedra sorrenca i en alguns indrets es trobava força desgastada. S'han fet desmuntatges d'algunes zones, s'han netejat les crostes, s'ha dessalat la pedra i s'ha tornat a muntar, amb morters de color i amb l'aplicació d'una capa d'hidrofulgant per a una millor conservació posterior.

Ara, aquest fascinant espai, recollit i tranquil, mostra un aspecte renovat i polit, preparat per acollir una estona de silenci interior dels seus visitants.